

Sygn. akt I Cz 136/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie : SO Aleksandra Ratkowska

SO Arkadiusz Kuta (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2013 roku w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. R.

przeciwko H. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia w przedmiocie kosztów procesu zawartego w punkcie II (drugim) wyroku Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 7 stycznia 2013 roku , sygnatura akt I C 682/12

p o s t a n a w i a : oddalić zażalenie .

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy w Iławie oddalił powództwo J. R. przeciwko H. K. o zapłatę kwoty 46.175 zł .

W wyroku tym rozstrzygnięto także o kosztach procesu zasądając od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2.417 zł . O kosztach tych orzeczono na mocy art. 98 §§ 1 i 3 k.p.c.

W zażaleniu od postanowienia w przedmiocie kosztów procesu powódka zażądała jego zmiany i odstąpienia od obciążenia tymi kosztami . Zarzuciła naruszenie art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie , pomimo że daje on możliwość odstąpienia od obciążenia kosztami , a w sprawie istniały szczególnie uzasadnione ku temu przesłanki . W uzasadnieniu wskazywano na głębokie przekonanie powódki o zasadności dochodzonych roszczeń , pomimo pouczenia przez pełnomocnika o ryzyku prowadzenia postępowania z uwagi na ryzyko podniesienia zarzutu przedawnienia . Podkreślano dalej okoliczności leżące u podstaw powództwa , to jest opiekę nad krewnym pozwanego , którym ten przez długi czas nie interesował się . Opiekę sprawowano zwłaszcza w czasie obłożnej choroby , w mieszkaniu powódki . Obciążenie jej kosztami procesu pozostaje zatem w sprzeczności z zasadami współzycia społecznego .

Sąd Okręgowy zważył , co następuje :

Zażalenie J. R. skierowane przeciwko rozstrzygnięciu o kosztach procesu z punktu drugiego wyroku z dnia 7 stycznia 2013 roku podlegało oddaleniu bowiem nie wystąpiły okoliczności uzasadniające wydanie postanowienia o nieobciążaniu powódki tymi kosztami .

Powódka uległa w całości ze swoim żądaniem zapłaty . Obowiązana jest zatem zwrócić pozwanemu koszty procesu co , jako zasadę przy rozstrzyganiu o kosztach , wysławia art. 98 § 1 k.p.c. Wyjątek od niej opisano w art. 102 k.p.c. – względy słuszności skłaniają niekiedy do nieobciążania strony przegrywającej kosztami , ale tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach . Mogą one wynikać z charakteru roszczenia , okoliczności sprawy jak i sytuacji życiowej zobowiązanego . Ocenia się je w kontekście zasad współżycia społecznego .

To prawda , że dochodziła powódka roszczenia o zapłatę , które powstać miało w okolicznościach stawiających ją w korzystnym świetle , jako osobę świadczącą pomoc K. K. w ostatnim okresie jego życia , przy bierności jego krewnych . Okoliczności przywołane w uzasadnieniu pozwu były jednak kwestionowane przez pozwanego , postawa powódki oceniana krytycznie , a powództwo oddalono ostatecznie bez ich jednoznacznego wyświetlenia . Powiódł się bowiem pozwanemu zarzut przedawnienia . Nie ma zatem jednoznacznych podstaw do przyjęcia , że powódka występuje w pozycji osoby dochodzącej godnego ochrony roszczenia , oddalonego z przyczyn nie dotyczących jego istoty .

Nie do pogodzenia z poczuciem sprawiedliwości byłoby natomiast odstąpienie od przyznania tych kosztów pozwanemu , który jest osobą w podeszłym wieku , zamieszkuje daleko poza obszarem właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Iławie i korzystał z pomocy profesjonalnego pełnomocnika w obronie swych praw , również przez jego udział w rozprawach sądowych . Na zasądzone koszty składają się wyłącznie wydatki związane z udziałem w sprawie adwokata reprezentującego pozwanego .

Wskazać należy , że wytoczenie powództwa było w okolicznościach niniejszej sprawy obarczone istotnym ryzykiem , a z uzasadnienia zażalenia wiadomo , że o ryzyku niepowodzenia powódka wiedziała . Dochodzenie roszczeń przed sądem pociąga zaś za sobą , w sposób naturalny , powinność pokrycia kosztów poniesionych przez przeciwnika jeżeli to on ostał się ze swoimi żądaniami .

W tej sytuacji Sąd Okręgowy , na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. , oddalił zażalenie jako niezasadne .